

Beszámoló - Izland

A tanuló osztályának megnevezése: **11.AB**

A tanuló neve: **Polgár Alexandra**

Erasmus+ programban megjelölt célország: **Izland**

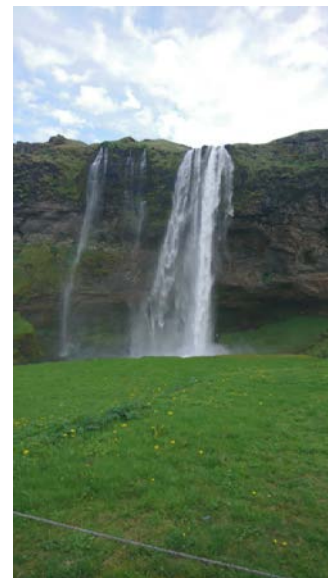
Erasmus+ programban megjelölt város: **Reykjavík**

Munkahely neve: **Radisson Blu Saga Hotel**

Munkahely címe: **Hagatorg, 107 Reykjavík, Izland**

Munkahely telefonszáma: **+354 525 9900**

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve: **Lovísa Grétarsdóttir**

A program során a Radisson Blu Saga Hotelben laktam. Egyszer se kellett elköltöznöm más helyre, és a helyszínnek hatalmas előnye volt, hogy ebben a hotelben dolgoztam, szóval nem kellett nagyon messzire mennem. A program során nem vettem részt semmilyen külön gyakorlati képzésben. Nem jártam iskolába és a

kulturális programok is egy kicsit máshogy működtek esetemben. Egyetlen egy darab nyelvi órán vettem részt, melyet a koordinátorom tartott és ahol, az izlandi nyelv alapjaiba tekinthettem be. Megtanultam olyan alapokat, mint a köszönés, igen, nem, köszönöm. Valamint az izlandi ABC olyan alapjait tanultam meg, hogy bizonyos betűket hogyan kell kiejteni, vagy ha két betűt összekapcsolnak,

akkor azt miként ejtik ki. A kulturális rész pedig úgy működött, hogy amikor társammal mindkettőnknek szabadnapja volt, akkor a koordinátorunkkal találkoztunk, aki minden új shiftnél tudta mikor lesznek szabadnapjaink, mert e-mailen tájékoztattuk őt. A 4 hónap alatt

több helyen is jártunk, bár olyan szempontból nehéz volt szervezni jó programokat, hogy Izland nem

a jó időjárásáról híres. Amikor azonban jó idő volt, akkor meglátogattuk az egyik nemzeti parkjukat, 4 különböző vízesést, melyek mind gyönyörűek voltak, valamint a gejzíreket is megnéztük. Amikor pedig az idő nem kedvezett annyira számunkra, akkor olyan helyekre mentünk, mint a bálna kiállítás,

láva kiállítás, valamint a Perlan Múzeumban volt több kis kiállítás azokat is mind megnéztük. A program során nem találkoztam egyetlen külföldi tanulóval sem, csak az az egy ember volt kint, aki velem jött ki Magyarországról. Szóval csak Dominik és én tartózkodtunk Izlandon a program keretein belül ezalatt a 4 hónap alatt. Ennek megvoltak

az előnyei és hátrányai egyaránt. A hátránya az volt, hogy nem tudtam megismerni más országokból jött embereket, így nem tudtam nagyon barátokat szerezni. De ha őszinte szeretnék lenni, akkor én nem bántam meg, hogy csak mi voltunk kint, mert Dominikkal beszélhettem az anyanyelvemen, ami azért a 4 hónap alatt hiányzott volna és egy olyan embert kaptam magam mellé, akivel ki tudtuk egészíteni egymást a munka közbe. A nyelvi dolgokban én segítettem őt, a felszolgálásban ő segített nekem, mert fogalmam se volt arról, hogy mi hogyan működik, csak nagyon alap dolgokat tudtam. A munkahelyen a termek berendezésénél is fel tudtuk osztani, hogy annak ki melyik részét csinálja.

Legalábbis én így éreztem, a másik fél nem tudom, miként vélekedik erről. Az első egy hónappal kapcsolatban csak a munkával kapcsolatban van véleményem, mert a kiutazásom harmadik napján már be is álltam dolgozni. De ez egyáltalán nem zavart, mert egy olyan közösség fogadott, ahova könnyű volt

beilleszkedni. Mint korábban említettem ott dolgoztam, ahol a szállásom volt, tehát a Radisson Blu Saga Hotelben. Több feladatkörben is dolgoztam, aminek nagyon örültem, mert így nem vált a dolog unalmassá. Dolgoztam a reggeliztetőnél, ahol a koszos tányérokot vittem ki, mivel az étkezés büfé jellegű volt. Kávét kínáltam, valamint újra terítettem az asztalt, ha a vendég elment és letakarítottam azt. Ezen kívül dolgoztam a rendezvényszervezés részlegen, ahol számos konferenciatermet rendeztem be szülinapra, confirmálásra, rőtaryra, stb. Voltak osztályterem szerű berendezések, vagy

U alakú elrendezés, ahol a szimpla meetingeket tartották és persze voltak halotti torok, ahol csak megteríteni kellett, de szinte mindig körülbelül 300 főre. 1-1 napot töltöttem a bárban és a grillben, amik annyira nem győztek meg, mert vagy unalmas volt, vagy nagyon izgultam, mert olyan tökéletes volt minden, hogy nem akartam semmit sem elrontani. De egy napra jó volt belesni oda is. Volt több apró feladat is, de ezek voltak a legjellemzőbbek. A shiftem nagyon változó volt. Volt olyan, hogy

heti 3 napot kellett csak dolgozni, persze ez nagyon ritka volt, de akkor nagyon nem volt munka. Volt olyan hét is, hogy 2 szabadnapom volt. A munkaórák száma is változó volt. Dolgoztam a 8 órás műszaktól kezdve a 12 órás műszakig minden intervallumban. De persze ez a fizetésen is meglátszott. A szállásom, mivel a hotelban volt, egyszerűen gyönyörű volt. Egy fő számára, mivel fiúval voltam és külön raktak minket, tökéletes volt. Tágas, tiszta, jól berendezett és nem mellékesen az ágy is nagyon kényelmes volt. Az étkezés is tökéletes volt, a háromszori étkezést mindig biztosították, sőt ha nagyon éhesek voltunk, akkor le lehetett menni egy szendvicsre bármikor. Sőt ha reggeliztettünk és a vendégek már elmentek, akkor a reggeli büféjéből is ehattunk bármikor. A kint tartózkodásom során azt hittem haza fogok vágyani, mert a diáktársam és a dolgozók is le fognak nézni, de erről szó se volt. Mikor már kicsit összeszoktunk, akkor együtt hülyéskedtünk.

És bár nekik meg volt a saját közös nyelvük, amit használnak, még úgy is próbálkoztak, hogy ne érezzem magam kirekesztve és viccelődtek velem. A kint tartózkodásom alatt nem igazán voltak vizsgáim, pedig azt hittem lesznek. Mivel csak ketten voltunk Dominikkal, így rengeteg szabály nem vonatkozott ránk. Némelyiknek örültem, de némelyiknek nem annyira. A program első részében

nagyon féltem attól, hogy beraknak minket egy tökéletesen működő rendszerbe és én mindent el fogok rontani. Nem mondom, hogy nem hibáztam, sőt elég sokat ügyetlenkedtem az elején, de a program második felében ottani tagnak éreztem magam és ez nagyon jó érzés volt. Sőt a dolgozók voltak olyan kedvesek, hogy minket is elhívtak egy közös grillezésre, ami életem egyik legjobb grillezése volt. Az elején izgultam, hogy végig unatkozni fogok, mert ők már össze vannak szokva, de egy kis idő elteltével olyan jó hangulat kerekedett ki, hogy nagyon jól éreztem magam aznap és az egy nagyon emlékezetes nappá vált az életemben. Nyelvtudás terén nem igazán érzek fejlődést, de ami pozitívum, hogy végre azt a nagyon kevés angoltudást, amit az évek alatt összegyűjtöttem, azt végre mertem használni, mert rá voltam kényszerítve és véleményem szerint elég jól sikerült megértetnem magam, még ha nem is a tökéletes módon. A véleményem, erről a 4 és fél hónapról, hogy egy nagyon jó közösséget sikerült megismernem és, hogy ez a program nagyon jó arra, hogy kapcsolatokat építsen az ember. Remélem, az izlandiak szeretnék folytatni velem a munkát, mert én nagyon szívesen kimennék a hotelba dolgozni. Annak a hotelnek ritka jó atmoszférája van, ahol az ember szívesen dolgozik. Valamint ez a program arra is rávilágíthat, hogy egy olyan munkát is, amire sose gondoltál, meg tudod szeretni és ki tudja később nem ilyen munkahelyen, munkakörben helyezkedsz e el?

